

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2020. január 9. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt vádlott neve ellen indított büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2019. április 4. napján kihirdetett I.B.67/2018/21. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a testi sértés büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 2. fordulat.

Az elsőfokú eljárás során helyesen 321.216.- (háromszázhuszonegyezer-kettőszáztizenhat) forint bűnügyi költség merült fel, amelyből vádlott neve vádlott 161.108.- (egyszázhatvanegyezer-egyszáznyolc) forintot köteles megfizetni.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 29.236.- (huszonkilencezer-kettőszázharminchat) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés II. fordulat] miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg amelynek a végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből a végrehajtás elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalását megszüntette, és elrendelte megsemmisítésüket. Megállapította, hogy az eljárás során 320.216.-Ft bűnügyi költség merült fel, amelyből 160.108.-Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte vádlott neve vádlottat, míg a fennmaradó 160.108.-Ft vonatkozásában akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.
- [2] Az elsőfokú ítélet ellen vádlott neve vádlott és védője jelentettek be fellebbezést egyezően felmentés érdekében.
- [3] A fellebbviteli főügyész a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, és észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás eljárási szabálysértésre visszavezethető okból részben felderítetlen. Az ügyész álláspontja szerint mivel a törvényszék a 2019. április 4. napján megtartott tárgyalásra a sértett igazságügyi boncolása során eljár és vonatkozásában szakértői véleményt adott két szakértő közül csupán szakértő 1 szakértőt idézte meg és hallgatta meg a sértett halálának körülményeire, a törvényszék a tényállás felderítési kötelezettségének nem tett teljes mértékben eleget, és a szakértői bizonyítást nem folytatta le teljeskörűen. Erre figyelemmel az

ügyészség bizonyítási indítványt terjesztett elő arra nézve, hogy az ítéletábra küldje meg szakértő 2 szakértő részére a szakértő 1 szakértő tárgyalási előadását tartalmazó jegyzőkönyvet, és nyilatkoztassa őt arra nézve, hogy a szakértő társa által előadottakkal egyetért-e.

- [4] A védő fellebbezésének indokolásaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által beszerzett bizonyítékok nem voltak alkalmasak arra, hogy kétséget kizáró módon bizonyítsák azt, hogy vádlott neve vádlott bármilyen módon bántalmazta a sértettet. Az eljárás során több adat merült fel arra vonatkozóan, hogy a sértett tudata nem volt mindig tiszta. A sértett kivételével valamennyi tanú vallomása a sértett elmondásán alapul, így azok csupán közvetett bizonyítékok, azonban ezek között is ellentmondás mutatkozik, hiszen eltérő tartalmú nyilatkozatot tett tanú 1 és tanú 2 arra nézve, hogy említett-e nekik sértett neve vitát is, illetve tanú 3 tanú vallomásában nem támasztotta alá, hogy a vádlott az ajtón dörömbölt volna, amely egyébként is ellentétes volt sértetti képviselő neve vallomásának azon részével, amely szerint távozásakor az ajtó nem lett bereteszelve. Álláspontja szerint ezek alapján nem zárható ki az, hogy a sértett szellemi állapotánál fogva rosszul emlékezett, így a vádlott felmentésének van helye bizonyítottság hiánya okából.
- [5] A fellebbviteli főügyészség a fellebbezési nyilvános tárgyaláson a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta, hogy az ítéletábra további enyhítő körülményként értékelje, hogy az eredmény tekintetében a vádlott esetében a gondatlanság enyhébb foka volt megállapítható, míg további súlyosító körülményként értékelje a testi sértések elszaporodottságát. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság bár törvényesen minősítette a vádlott által elkövetett bűncselekményt, azonban a jogszabályi alap megjelölése pontatlan volt, hiszen az elkövetési magatartásra utaló fordulatot tévesen római számmal jelölte. Összességében az elsőfokú ítélet helybenhagyására, és a vádlott másodfokon felmerült bűnügyi költségben történő marasztalására tett indítványt.
- [6] Vádlott neve védője a fellebbezési tárgyaláson az írásban előterjesztett fellebbezés indokolását fenntartotta, míg vádlott neve vádlott azt a nyilatkozatot tette, hogy ő a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.
- [7] A felmentés érdekében bejelentett fellebbezések alaptalanok, a fellebbviteli főügyészség eljárási szabálysértéssel kapcsolatos észrevétele helytálló.
- [8] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 590. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy a törvényszék eljárási szabályt sértett, amikor a 2019. április 4. napján megtartott bírósági tárgyalásra az ügyészi indítvánnyal egyezően csak szakértő 1 szakértőt idézte meg és hallgatta meg sértett neve sértett halálának körülményeivel összefüggésben. A nyomozás során a szakértők kirendelésekor hatályban volt, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 101. § (2) bekezdése szerint egyebek között a halál okai és körülményei vizsgálatánál két szakértőt kell alkalmazni. A 2019. április 4. napján megtartott tárgyalás időpontjában hatályos Be. ugyan nem tartalmaz az 1998. évi XIX. törvény 101. § (2) bekezdéséhez hasonló konkrét rendelkezést a két szakértő alkalmazására vonatkozóan, azonban a kérdést szabályozó alacsonyabb szintű jogszabály továbbra is hatályban van. A szakterületek ágazati követelményeiért felelős szervek kijelöléséről, valamint a meghatározott szakkérdésekben kizárólagosan eljáró és egyes szakterületeken szakvéleményt adó szervekről szóló 282/2007. (X. 26.) Korm. rendelet 2. § (3) bekezdése szerint továbbra is szükséges e kérdésben a két szakértő eljárása.
- [9] Ezért az ítéletábra a Be. 594. § (1) bekezdése alapján az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében bizonyítást vett fel, hiszen az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértése miatt enélkül a bizonyíték kirekesztése vált volna szükségessé, amely a tényállás megalapozottságát is érintette volna. A másodfokú bíróság a bizonyítás keretében megküldte szakértő 2 igazságügyi orvosszakértőnek a szakértő 1 szakértő nyilatkozatát tartalmazó 2019. április 4. napján megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvet, és nyilatkoztatta arra vonatkozóan, hogy a szakértő társa által előadottakkal egyetért-e. szakértő 2 szakértő az ítéletábrának megküldött nyilatkozatában úgy

- nyilatkozott, hogy a szakértő 1 igazságügyi orvosszakértő által előadottakkal mindenben egyetért.
- [10] Egyebekben az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le eljárását, és a tényállás felderítési feladatának is eleget tett. A törvényszék a szükséges és lehetséges körben és mélységben a lényeges releváns tényekre vonatkozó bizonyítást felvette. Ennek során részletesen vizsgálta néhai sértett neve sértett tanúzási képességét, és az erre vonatkozó orvosi iratok, és az egybehangzó tanúvallomások alapján azt aggálytalannak találta. Vizsgálta továbbá azt is, hogy a sértett által előadottak hitelt érdemlők-e. Ezzel kapcsolatban mérlegelési körébe vonta, hogy a sértett ugyanolyan tartalmú nyilatkozatot tett a helyszínen eljáró mentősknek, a hozzátartozóinak, valamint a későbbi kihallgatása és az orvosi ellátása során egyaránt.
- [11] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan a vád keretei között végzi el. Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének csupán az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységének iratszerűnek, logikusnak, minden lényeges bizonyítékra kiterjedőnek kell lennie. A törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége ezen kritériumoknak megfelelt, az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben foglalkozott az egymással ellentétes bizonyítékokkal, és megfelelő indokát adta annak, hogy a tényállást miért vádlott neve vádlott tagadó vallomását elvetve alapvetően a sértett vallomására és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra, így tanúvallomásokra és szakértői véleményekre tekintettel állapította meg. Az elsőfokú bíróság tényállása hiánytalan és megalapozott volt, amely a felülbírálat alapját képezte.
- [12] Az elsőfokú bíróság a tényállásából helyesen következtetett vádlott neve vádlott bűnösségére, és a vádlott által elkövetett bűncselekményt a törvénynek megfelelően minősítette azzal, hogy ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, a törvényszék a Kúria 61. BK véleményének 3.a) pontjában foglaltaktól eltérően nem arab számmal jelölte meg az elkövetési magatartásra utaló fordulatot, ezért az ítélet tábla azt helyesbítette.
- [13] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék bár helyesen foglalt állást a vádlotti tudattartalommal kapcsolatban, és helytállóan állapította meg azt, hogy a lökés, lerántás általában önmagában nem alapozza meg a testi sértésre irányuló szándék megállapítását, azonban jelen esetben a sértett vádlott által is tudott idős kora és rossz egészségi állapota miatt a vádlott számolt azzal, hogy a sértett még kevésbé durva bántalmazás következtében történő elesése, földre kerülése miatt is töréses, azaz 8 napon túl gyógyuló sérülést szenvedhet el, amelynek a lehetőségébe belenyugodott. Helytállóan hivatkozott a törvényszék arra is, hogy ezzel indult meg az az okfolyamat, amely közvetett módon sértett neve sértett halálát okozta, s amellyel kellő körültekintés mellett a vádlottnak számolnia kellett volna, hiszen az ilyen idős korú és megrendült egészségi állapotú személyek esetében egy töréses sérülés elszenvedésével összefüggésben felléphetnek olyan további problémák, amelyek a sértett halálához vezetnek. Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a testi sértés okozása vonatkozásában vádlott neve vádlott eshetőleg szándékkal járt el, míg a bekövetkezett eredményt illetően a gondatlanság enyhébb foka, a hanyag gondatlanság terheli. Ugyanakkor az ítélet 6. oldal utolsó előtti bekezdése ezzel ellentétesen, értelemzavaróan tartalmazza azt, hogy a vádlott cselekménye szándékos testi sértés előidézésére irányult, így ezt a másodfokú bíróság mellőzte.
- [14] Ami a kiszabott büntetés felülbírálatát illeti, az ítélet tábla további enyhítő körülményként értékelte, hogy a vádlott esetében a testi sértésre csupán az eshetőleg szándék irányult, míg az eredmény tekintetében a vádlottat a gondatlanság enyhébb foka, a hanyag gondatlanság terheli. További súlyosító körülményként értékelte a másodfokú bíróság, hogy vádlott neve vádlott a cselekményt idős, megrendült egészségi állapotú sértett sérelmére követte el. Nem osztotta az ítélet tábla az ügyészség azon álláspontját, amely szerint további súlyosító körülményként értékelendő a testi sértések elszaporodottsága, figyelemmel arra, hogy a Kecskeméti Törvényszék Büntető Kollégiuma

- ilyen megállapítást nem tett, s erre vonatkozóan nem is áll rendelkezésre semmilyen adat.
- [15] Az így kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az enyhítő körülmények nagyobb számára és jellegére figyelemmel vádlott neve vádlott vonatkozásában a büntetési célok az irányadó középértéktől jelentősen eltérő, a törvényi minimummal megegyező szabadságvesztés büntetés kiszabásával is elérhetők, annak végrehajtása nélkül, a kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése mellett is. Az elsőfokú bíróság a próbaidő tartamát is arányosan állapította meg, és helyes volt azon álláspontja is, amely szerint az elkövetett bűncselekmény jellegére figyelemmel vádlott neve vádlott nem érdemes arra, hogy előzetes mentesítésben részesüljön. Mindezekre figyelemmel a törvényszék által kiszabott büntetés törvényes és arányos volt, amelynek enyhítésére sem volt lehetőség.
- [16] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék számítási hibát vétett a bűnügyi költség összegzése során, az elsőfokú eljárás során ugyanis helyesen 321.216.-Ft bűnügyi költség merült fel, így az ítélet tábla mind az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, mind pedig a vádlott neve vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét helyesbítette.
- [17] A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek voltak.
- [18] A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, és a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy a bűncselekmény jogszabályi alapját pontosította, illetve az elsőfokú eljárás során felmerült és a vádlott által viselendő bűnügyi költség összegét helyesbítette.
- [19] A másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjával és költségével összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 613. § (1) bekezdése és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján az ítélet tábla kötelezte vádlott neve vádlottat.
- [20] A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2020. január 9.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet
előadó bíró

s.k. . Halász Edina s.k.
bíró

A Szegedi Ítélet tábla Bf.322/2019/8. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 1.B.67/2018/21. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős.

Szeged, 2020. január 9.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő